

IN THE WOODS

DORPSHUIS DE FURS

Iain Matthews & Egbert Derix

Friday 13 Sep 2013

Iain heeft zowel solo als in vele combinaties bij ons op het podium gestaan. Deze keer hebben we samen met Iain besloten dat hij zich laat vergezellen door Egbert Derix. Hun laatste samenwerking resulteerde in het prachtige album "In The Now". Bovendien verzekerde Iain ons dat er tegen die tijd weer nieuw materiaal voorhanden is, dat ten tijde van het concert net gereleased is of snel erna op de markt zal verschijnen. In ieder geval kunnen de In the Woods bezoekers de live première van een aantal songs mee maken.

Past, Present and Future!

Iain was net terug van een toer langs de East Coast in de US, omdat er eindelijk na ruim 15 jaar weer eens een album van hem zou worden uitgebracht in de US. Dit als gevolg van het weer kunnen beschikken over een booking agent in de States

Vijftien jaar is een behoorlijke periode in een mensenleven, maar in het perspectief van de eeuwig durende carrière van Iain Matthews lijkt tijd een peulenschil. Zijn voorkomen is nog steeds jeugdig en zijn stem is er alleen maar beter op geworden. Zijn introducties bij de verschillende songs maakt je keer op keer duidelijk hoe lang deze muzikant al mee gaat in de business. Bijna achteloos praat hij over zijn tijd bij Fairport Convention eind jaren zestig. Ter inleiding van de song "When The Floyd Were On The Prowl" verteld hij deze song geschreven te hebben naar aanleiding van het boek "White Bicycles" van Joe Boyd een fameuze boeker en entrepreneur uit de jaren zestig in Engeland. Die onder andere met Nick Drake en Pink Floyd had gewerkt. Het laatste had Iain weer geïnspireerd om het boek van de drummer van Pink Floyd, Nick Mason te lezen. In het boek vond hij de minder liefdevolle verbastering door de "Floyd" van het hippie Idioom; "Tune in on drop out" geïnspireerd

door LSD goeroe Timothy Leary. Iain had dit op een ingenieuze en humorvolle wijze verwerkt in de song. Een song van zijn held John Martyn kon natuurlijk niet uitblijven. Een man die hij bewonderde niet alleen voor zijn muziek, maar ook voor zijn standvastigheid en eigengereidheid. Een zweer in je been net zo lang negeren tot dat het been geamputeerd moet worden, is een wel heel tekenend voorbeeld. Via de inleiding van de song "Randolph Scott" werden we weer teruggeworpen in de tijd. Iain nam ons mee naar het grauwe provinciestedje in Lancashire waar hij zijn jeugd had doorgebracht, ooit bezet door de Vikingen merkte hij smalend op. Waar hij op zaterdagochtend in de enige bioscoop die het stadje rijk was, cowboyfilms in zwart/wit ging bekijken met zijn broers. We waren terug in de jaren vijftig in het grauwe naoorlogse industriële Engeland.

De heren constateerden op het podium dat ze te lang niet met elkaar gespeeld hadden en straalden uit dat ze het goed naar de zin hadden. Egbert Derix die naast het leven van muzikant, docent is op de Rock Academie in Tilburg liet zien wat je allemaal met een toetseninstrument kan doen. Van ingehouden en zacht, naar funky en jazzy arrangementen tot aan klassiek getinte stukken. Dit als perfecte ondersteuning en soms tegenwicht biedend aan de stem en het gitaarspel van Iain. Ze sloten de tweede set af met een dampend "Funk and Fire", voorafgaand door de quizvraag over welke drie door Iain bewonderde muzikanten deze tekst ging. Dat was niet zo moeilijk voor de muziek kenners onder ons. Met een daverend applaus werd een toegift afgedwongen door het publiek. Dit werd ruimschoots beloond met een klassieker van Tom Waits en een klassieker van de man zelf. Waarna ze beloond werden met een staande ovatie alvorens ze naar de relatieve rust van de kleedkamer terugkeerden

De avond stond in het teken van "tijd", Iain is een man die zich blijft ontwikkelen en kijkt naar de toekomst, zonder zijn verleden te verloochenen. Hij laat ons zien wat hem gevormd heeft en hoe is ontwikkeld tot "the elder statesman van de Americana". Maar de meeste energie komt vrij in het hier en nu. In Iains woorden "In the Now". Present zijn, en er voor gaan en dan verrast hij ons weer met de toekomst van de Americana. Als je daarnaast je waardering voor andere artiesten uitspreekt en muziek van ze speelt heb je een status bereikt die je tijdloos zou kunnen noemen. Tijdloos was ook de vibe die werd bereikt met de soms meditatieve groove van de muziek van deze avond. Ruw werden we gewekt uit deze roes toen vlak na het einde van het concert de kerkklok van Lage Vuursche ons weer liet merken, dat tijdloosheid op zijn hoogst tijdelijk is.

- 1.St. Theresa's Ghost [Iain Matthews/Egbert Derix]
- 2.Buddha Dials Your Number [Iain Matthews/Egbert Derix]
- 3.Ghost Changes [Iain Matthews]
- 4.When The Floyd Were On The Prowl [Iain Matthews/Egbert Derix]
- 5.Timing [Iain Matthews]
- 6.Joy Mining [Iain Matthews]
- 7.Waves [Iain Matthews/Egbert Derix]

- 1.The Emperor's New Clothes [Iain Matthews/Egbert Derix]

2. Restless Wings [Iain Matthews/Egbert Derix]
3. Randolph Scott [Iain Matthews/Egbert Derix/Andy Roberts]
4. The Man In The Station [John Martyn]
5. Pebbles In The Road [Iain Matthews/Egbert Derix]
6. A Lamb In Armor [Iain Matthews]
7. Funk and Fire [Iain Matthews]
8. (Looking For) The Heart Of Saturday Night [Tom Waits]
9. If You Saw Thro' My Eyes [Iain Matthews]

Iain Matthews | vocals, acoustic guitar

Egbert Derix | electric piano

www.iainmatthews.com